

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Exercitium Perfectionis, Et Virtutum Christianarum

In tres Partes distinctum

Rodríguez, Alonso

Coloniæ Agrippinæ, 1622

Cap. VIII. De alio modo gratiarum actionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40093

dem dignas pro tam eximio beneficio reddere gratias non possumus, in insufficientiæ nostræ supplementum offerendæ Deo omnes gratiæ & laudes omnium Seraphim & Angelorum ab ipsis mundi primordijs, & omnium sanctorum, quas in mundo, dum viuerent, & iam in gloria ipsi concinant, & quas illi in omnem æternitatem daturi sunt, & voces nostræ illis iungendæ, capientes illum omnium cordibus & linguis laudare. *Cum quibus & nostras voces ut admitti iubeas, deprecamur.* Et inuitandæ omnes creaturæ, ut nos hic adiuent: *Magnificate Dominum mecum, & exaltemus nomen eius in idipsum.* Et quia nec omnia hæc prædicta sufficiunt, ut debite Deus lauderetur, nam omni laude maior est, nobis optandum & desiderandum est, ut ipse se amet & laudet, nam ipse se sufficienter amare & laudare poterit.

Psal. 33. 4.

2. Amoris actus excitandi.

Secundo tempus hoc amoris actibus impendendum: nam hic præsertim locum habet sanctarum inspirationum exercitium, quæ nihil aliud sunt, quam certi quidam amoris actus & interna desideria summi illius boni, cuiusmodi erant illa Prophetæ, dum diceret: *Diligam te Domine fortitudo mea Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te Deus.*

Psal. 17. 1.

Psal. 41. 2.

3. Petitionis institutio.

Tertio, tempus hoc impendendum petitionibus, tempus enim negotiis nostris expediendis peropportunum est, & ad a Deo gratiam obtinendam. Refert S. Scriptura de Regina Esther, quod noluerit Regi Assuero suam exponere petitionem, sed petierit, ut Rex ad conuiuium veniret, quod parauerat, & quod tunc petitionem declararet. Quod & factum fuit, & illic impetrauit, quod voluit. Idem & in hoc fit conuiuium, in quo Rex Regum inuitatus est, vel potius nos ab eo inuitati, hic impetramus, quicquid petemus.

Esther 5. 3. & 5. 7. 3.

1. Reg. 25. 3.
Gen. 32. 26.
Luc. 19. 9.
Psal. 34. 3.

In die enim bona venimus. & dicere possumus, quod Iacob cum Deo luctans: *Non dimittam te, nisi benedixeris mihi.* Dum Zachæi intrares domum, dixisti: *Hodie salus domui huic facta est.* Dic iam Domine,

idem de domo hæc, quam intrasti. *Dic anima mea: salus tua ego sum.*

Hic à Deo petere licet peccatorum veniam, fortitudinem ad passionem nostras superandas, & tentationibus resistendâ, gratiam ad virtutes parandas, humilitatem, obedientiam, patientiam, perseverantiam. Et non solum sibi hæc petenda, sed & pro Ecclesiæ necessitatibus rogandum, tam generalibus, quam specialibus, pro summo Pontifice, pro Rege, & illis, qui Reipublicæ Christianæ præstant tam in spirituali, quam seculari, & aliis particularibus, quibus obligati vel detentati sumus, eodem modo, quo in Missæ fi. lentio fit, ut post dicemus.

CAPVT VIII.

De alio modo gratiarum actionis.

ALiqui sequenti modo post sanctam Communionem gratias agunt, considerant Christum Dominum nostrum suis in visceribus, quasi quodam lectulo & throno, & inuitant omnes suas potentias & sensus, ut eum Regem & Dominum suum agnoscant & venerentur, ut quis habens in suo hospicio vel domo magnatem aliquem, qui ad se diuertit, vocat omnes filios, ut præsentem illum venerentur & agnoscant. Et vnoquoque sensuum suorum tria efficiunt, primo gratias agendo, quod talem potentiam sensum dederit, secundo, se acculant & dolent, illo se non esse viros, ad quod Dominus illum dederat, tertio auxilium & gratiam peccat, ad se post emendandum. Quæ bona & valde utilis gratiarum actionis forma est, & est primus trium formarum orandi, quas Pater noster in spiritualium exercitiorum libro assignat.

Alij imaginantur se in omnibus sensibus & potentijs infirmos, quod Christus medicus sit, *Qui sanat omnes infirmitates tuas*, per omnes illum ducunt, quasi qui medicum per nosocomium, rogantes: *Domine*

Domine veni ad fide infirmos hos oculos, hanc linguam &c. & mei miserere & sana me. *Miserere mei Domine, quoniam infirmus sum, sana animam meam, quia peccavi tibi.*

Aduertendum hic vt actum horum exercitiorum & similitum hoc tempore nobis paremus, non opus esse loci compositionem fingere, nec extra nos querere, quod præsentem & in nobis habeamus ipsum Iesum Christum, non solum secundum diuinitatis, quæ omni in loco est, sed & secundum sanctissimæ eius humanitatis præsentiam, quæ realiter in nostris est visceribus, quamdiu durant sacramentales species, quod fit, quâ diu integra est panis substantia. Si ergo Christi imaginem adspicientes ad orationem colligimur & excitamur, quid fiet, si ipsum Christum adspiciamus, qui hic adest, nō in effigie, vt in Crucifixo, sed in propria persona? Sicq; vnicuique comandū vt in se reflectatur, considerando intra se Christum, vt sanctissima Angelorum Regina faciebat, dum illum in vtero gestabat, & ibi cum dilecto suo agit, dicendo cum sponso: *Inueni, quem diligis anima mea, tenui eum, nec dimittam.*

Vt vero maiore cum animo nitamur eum tenere, & plus temporis gratiarum actioni impendere, multum adferre subsidium poterit, quod aliqui ponunt Theologi, quod toto eo tempore, quo species sacramentales durant, & Christi realis præsentia in visceribus nostris est, quo plus se similibus actibus plus exeruerit, tanto maiorem recepturus sit gratiam, non solum ob maius actuum meritum, quod dicunt *Ex opere operantis*, sed & *ex opere operato*, ob sacramenti virtutem, eodem modo, quem posuimus, eum de dispositione ageremus.

Vnde videre est, quam male faciunt, qui hoc tempus, quo tanta sibi possent acquirere, elabi sinunt, & tanto hospite domus excepto, statim dorsum illi obuertunt, & vix illo vno ostio intrante, ipsi alio exeunt, nec cum illo humaniter agunt. Si apud nos inciuile censeretur, si graui aliquo hospite domus excepto illi nullus loqueretur, nec officium offerret

Rodriguez exercit. pars.

quid fiet, si tam inciuiliter cum tanto hoc hospite agatur? Narrat Surius de S. Margarita Hungarorum Regis filia, quod cum sequenti die illi communicandum erat, præcedenti non alio, quam pane & aqua victitabat, ob cibi illius cælestis reuerentiam, & totam noctem infomnem in oratione ducebat, communionem vero peracta, totum illum diem orando transigebat ad vesperam vsque, qua aliquid cibi sumebat.

Surius.

CAPVT IX.

De fructu ex sancta Communionem colligendo.

Virtutes & admirandos effectus, quos sancti de diuino hoc Sacramento adferunt, non solum faciunt, ad declarandam eiusdem excellentiam & immensam charitatem, qua nos persecutus est Dominus, sed & vt oculos & cor ad illos reflectamus, vt hinc sanctæ Communionis fructum colligamus. Hanc ob causam aliquos hic ponemus. Diuina hoc Sacramentum hunc habet cum omnibus aliis Sacramentis communem effectum, quod gratiam digne recipientibus conferat. Alium tamen proprium habet, quo ab aliis Sacramentis differt, quem Theologi nominant refectionem spiritualem, quod est esse animæ nutrimentum, quo illa se reficit, restaurat & vires sumit, vt appetitibus suis resistat, & virtutem amplectatur. Ideoq; in verba illa Christi: *Caro mea vere est cibus, & sanguis meus vere est potus*, vulgo dicunt sancti, vt & Concilium Florentinum, quod quoscunq; effectus corporale nutrimentum in corporibus producit, eisdem spiritaliter diuinus hic cibus in anima operatur. Hincq; dicitur Christum Redemptorem hoc sanctissimum Sacramentum instituisse voluisse sub nutrimenti specie, vt eadem specie sub qua institutum est, nobis effectus, quos produceret, aperiret, & quanto per anima nostra eo indigeat. Vt ergo corporale alimentum corporis

Effectus Eucharistia communis cum aliis Sacramentis est gratia. Effectus Eucharistia peculiaris Reformatio Spirituali.

Ioan. 6. 56.

Concilium Florentinum.

kk vitam